УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију: Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 17. фебруара 2016. године

Одлуком од 17. фебруара 2016. бр. 931/1 на седници Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанда Артее Панајотовић и теме докторске дисертације под називом **„Једноставност, природност, слобода и неизрецивост: даоизам у делу Урсуле Ле Гвин“.**

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Новица Петровић, доцент за ужу научну област Англистика, предмет Студије британске/америчке културе (24.01.2012.), Филолошки факултет Универзитета у Београду,

2. др Радојка Вукчевић, редовни професор за ужу научну област Англистика, предмет Америчка књижевност (28.09.2005.) Филолошки факултет Универзитета у Београду,

3. др Радосав Пушић, редовни професор за ужу научну област Синологија, предмет Увод у синологију (25.06.2012.), Филолошки факултет Универзитета у Београду;

4. др Томислав Павловић, доцент за ужу научну област Енглеска књижевност и култура (13.04.2011.), Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу, Одсек за филологију, Катедра за англистику.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Артеа Панајотовић рођена је 8. јануара 1985. године у Пироту, где је 2003. године завршила Гимназију. На Филолошком факултету у Београду дипломирала је 2008. године са просечном оценом 9,83. На истом факултету је 2010. године уписала докторске студије (смер Наука о књижевности).

Од фебруара 2009. године запослена је на Факултету за стране језике, на Алфа универзитету у Београду, најпре у звању сарадника, а од 2011. у звању асистента за ужу научну област Англистика, где држи вежбе на предметима Студије америчке културе, Увод у американистику, Енглеска књижевност 1 и 2, Модерна америчка књижевност и Савремени енглески језик 3, 4, 5, 6 и 7. Од 2011. до 2013. радила је на Катедри за англистику на Филолошком факултету у Београду као сарадник докторанд на предметима Савремени енглески језик П3 и П4 (нивои А2 и Б2).

Од 2008. године активно се бави књижевним и стручним превођењем. Учествовала је на више научних скупова. Члан је организационог одбора годишње међународне конференције Факултета за стране језике и члан језичке редакције *Речи – часописа за језик, књижевност и културолошке студије*.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Панајотовић, Артеа, „Филмска адаптација Шекспировог *Краља Лира: Ран* Акире Куросаве“, *Трећа међународна научна конференција Култура у огледалу језика и књижевности: зборник радова*, Београд, Алфа универзитет, Факултет за стране језике, 2014, стр. 91-107.
2. Панајотовић, Артеа, „Дисфункционалне породице као микрокосмос колонијалног друштва у роману *Пост и гозба* Аните Десаи“, *Анали филолошког факултета*, књига 25, свеска 1, Београд: Филолошки факултет, 2013, стр. 85-105.
3. Панајотовић, Артеа, „Просветно-добротворно друштво Свети Сава у Загребу“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* бр. 79, Београд, Филолошки факултет, 2013, стр. 239-250.
4. Парезановић, Тијана, Марковић, Милан и Панајотовић, Артеа, „Archetypal Characters and Themes in McEwan's *Atonement*“, *Међународна научна конференција Језик, књижевност и митологија: зборник радова*, Београд, Алфа универзитет, Факултет за стране језике, 2013, стр. 403-418.
5. Тодоров, Нада и Панајотовић, Артеа, „Ставови студената англистике и србистике према СМС порукама као виду комуникације“, *Језик, књижевност, комуникација: зборник радова: језичка истраживања*, Ниш, Филозофски факултет, 2012, стр. 258-271.
6. Панајотовић, Артеа, „Story-Telling from the Margins: Narrative Techniques in *Woman Hollering Creek* by Sandra Cisneros“, *Речи – часопис за језик, књижевност и културолошке студије* бр. 4, Београд, Факултет за стране језике, 2011, стр. 128-134.
7. Панајотовић, Артеа, „Narrative Strategies in *Woman Hollering Creek* by Sandra Cisneros“, *Речи – часопис за језик, књижевност и културолошке студије* бр. 4, Београд, Факултет за стране језике, 2010, стр. 37-45.
8. Панајотовић, Артеа, „Синхроницитет у роману *Бледа ватра* Владимира Набокова“, *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са I научног скупа младих филолофа Србије одржаног 14. фебруара 2009. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу*, књига 2, Крагујевац, ФИЛУМ, 2009, стр. 181-186.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, као и потврду Филолошког факултета од 08.02.2016. о положеним испитима на докторским академским студијама (просечна оцена 10,00, укупно 120 ЕСПБ кредита), комисија сматра да кандидат Артеа Панајотовић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Новица Петровић, доцент за студије британске/америчке културе на Катедри за англистику Филолошког факултета у Београду.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. *Човек и космос у делу Артура Кларка и Станислава Лема*, докторска дисертација, одбрањена на Филолошком факултету у Београду 06.07.2005. године, Конрас, Београд, 2011, 307 страна.
2. „Мотив ентропије у делу Томаса Пинчона и Џ. Г. Баларда“, магистарски рад, одбрањен на Филолошком факултету у Београду 07.07.2001. године, објављен као поговор у: Џ. Г. Балард, *Четвородимензионални кошмар*, Фабрика књига, Београд, 2005, стр. 297-436.
3. „Олаф Стејплдон“, *Зенит* бр. 1, Београд, 2006, стр. 60-64.
4. „Misogyny without Frontiers: Feminist Issues in the Work of Margaret Atwood“, саопштење поднето на међународној научној конференцији *Language, Literature, Culture, Identity*, одржаној у Београду 11. и 12. септембра 2008. године, објављено у: Slobodan Grubačić and Dalibor Soldatić (eds.), *Language, Literature, Culture, Identity*, Proceedings of the international conference held in Belgrade, 11th and 12th September 2008, Faculty of Philology, University of Belgrade, Belgrade, 2009, стр. 323-329. (Верзија рада на српском, „Мизогинија без граница“, објављена у часопису *Зенит* бр. 10, Београд, 2009, стр. 59-62.)
5. „Утопијска имагинација Х. Џ. Велса“, саопштење поднето на међународном научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност* одржаном на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 30. и 31. октобра 2009. године, објављено у: Драган Бошковић (ур.), *Империјални оквири књижевности и културе*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2010, стр. 27-33. Такође објављено у: *Зенит* бр. 11, јесен 2010, стр. 71-75.
6. „Феминистичка утопија Џоане Рас“, саопштење поднето на међународном научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност*, одржаном на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 29. и 30. октобра 2010. године, објављено у: Драган Бошковић (ур.), *Жене, род, идентитет, књижевност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2011, стр. 151-156.

Комисија сматра да др Новица Петровић својим радовима у којима разматра научне и филозофске елементе у делима водећих стваралаца научне фантастике (Артур Кларк, Станислав Лем, Џ. Г. Балард, Олаф Стејплдон) и утопијске/дистопијске књижевности (М. Етвуд, Х. Џ. Велс и Џоана Рас), два жанра којима је Урсула Ле Гвин по практично неподељеном мишљењу критике дала изузетан допринос својим веома разуђеним опусом, испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за области америчка књижевност и кинеска филозофија.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. **формулације назива тезе (наслова)**

Комисија закључује да је радни назив тезе „Једноставност, природност, слобода и неизрецивост: даоизам у делу Урсуле Ле Гвин“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. **предмета (проблема) истраживања**

Опис теме:

Предмет истраживања предложеног рада је веза стваралаштва Урсуле Ле Гвин са даоистичким поимањем света и са старокинеском филозофијом уопште. Подробном анализом садржаја и структуре одабраних романа и приповедака биће осветљени начини на које ова списатељица интегрише основне постулате даоизма у своје стваралаштво. Ово истраживање ићи ће у два правца: расветљавање улоге кинеске филозофије у примарном обликовању дела, те детаљно испитивање утицаја овог система мишљења на третман феномена модерног друштва које Урсула Ле Гвин обрађује у свом стваралачком опусу.

Предложени рад ће се првенствено заснивати на анализи романа из такозваног Хаинског циклуса ове списатељице, који имплицитно или експлицитно тематизују виталне даоистичке принципе једноставности, природности, слободе и неизрецивости: *Човек празних шака* (*The Dispossessed*), *Лева рука таме* (*The Left Hand of Darkness*) и *Казивање* (*The Telling*), као и одабраних приповедака из збирки *Дванаест четврти ветра* (*The Wind's Twelve Quarters*), *Рибар Унутрашњег мора* (*A Fisherman of the Inland Sea*) и *Четири пута до опроштаја* (*Four Ways to Forgiveness*), али ће разматрати и друга дела из опуса Урсуле Ле Гвин у мери у којој су она релевантна за предмет истраживања.

3. **Библиографија прелиминарних истраживања**

Кандидаткиња је приложила прелиминарну библиографију од близу 50 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице које су за ово истраживање најзначајније:

Прелиминарни списак стручне литературе

1. Bernardo, S. & Murphy, G. (2006). *Ursula K. Le Guin: A Critical Companion*. Westport: Greenwood Press.
2. Bokenkamp, S. R. (1997). *Early Daoist Scriptures.* Berkeley: University of California Press.
3. Brons, L. L. (2015). Anarchism as Metaphilosophy. *The Science of Mind, 53,* стр.

139– 158.

4. Burns, T. (2010). *Political Theory, Science Fiction, and Utopian Literature: Ursula K. Le Guin and* The Dispossessed. Plymouth: Lexington Books.

5. Cadden, M. (2005). *Ursula K. Le Guin Beyond Genre: Fiction for Children and Adults*. New York: Routledge.

6. Clarke, J. J. (2000). *The Tao of the West: Western Transformations of the Taoist Thought*. London: Routledge.

7. Cummins, E. (1993). *Understanding Ursula K. Le Guin*. Columbia: University of South Carolina Press.

8. Davis, L. & Stillman, P. (eds.). (2005). *The New Utopian Politics of Ursula K. Le Guin's* The Dispossessed. Oxford: Lexington Books.

9. Habib, S. (2007). Re-visiting Ursula Le Guin's The Dispossessed: AnarchoTaoism and World Resource Management. *Nebula, 4 (2)*, стр. 334– 348.

10. Ју-Лан, Ф. (1992). *Историја кинеске филозофије*. Београд: Нолит.

11. Капра, Ф. (1989). *Тао физике*. Београд: Опус.

12. Kohn, L. & Roth, H. D. (eds.). (2002). *Daoist Identity: History, Lineage, and Ritual*. Honolulu: University of Hawai'i Press.

13. Kohn, L. (2008). *Introducing Daoism*. London: Routledge.

14. Kohn, L. (2010). *Sitting in Oblivion: The Heart of Daoist Meditation*. Magdalena: Three Pines Press.

15. Лао Це. (2003). *Књига о Даоу и Деу*. (превео Радосав Пушић). Београд: Плато.

16. Lao Tzu. (1979). *Tao Te Ching*. (trans. D. C. Lau). London: Penguin Books.

17. Le Guin, U. K. (2015). Foreword. In Bookchin, M. *The Next Revolution: Popular Assemblies and the Promise of Direct Democracy.* London: Verso.

18. Olander, J. D. & Greenberg, M. H. (eds.) (1979). *Ursula K. Le Guin*. New York: Taplinger Publishing Company.

19. Pérez, M. G. (2003). The Way of a Writer: Taoism in Ursula K. Le Guin's *The Left Hand of Darkness*. *Cuaderno de Lenguas Modernas, 4 (4)*, pp. 21– 44.

20. Pregadio, F. (2005). *Great Clarity: Daoism and Alchemy in Early Medieval China*. Stanford: Stanford University Press.

21. Пушић, Р. (2015). *Космичка шара: о лепом у филозофији старе Кине*. Београд: Чигоја штампа.

22. Пушић, Р. (2015). *Празне руке: чан будизам и његов утицај на кинеску уметност*. Београд: Чигоја штампа.

23. Пушић, Р. (2012). *Птица у сунцу: основи кинеске цивилизације*. Београд: Чигоја штампа.

24. Пушић, Р. (2006). *Време уписано у сликама: огледи из друштвене и културне историје Кине*. Београд: Плато.

25. Rochelle, W. (2001). *Communities of the Heart: The Rhetoric of Myth in the Fiction of Ursula K. Le Guin*. Liverpool: Liverpool University Press.

26. Scalapino, R. & Yu, G. T. (1961). *The Chinese Anarchist Movement*. Berkeley: Center for Chinese Studies.

27. Свенсен, Л. (2013). *Филозофија слободе*. Београд: Геопоетика.

28. Lao Tzu. (1976). *Tao Te Ching* (trans. Ch'u Ta-Kao). London: Unwin Paperbacks.

29. *The Texts of Taoism Part 1: The Tao Te Ching of Lao Tzu, The Writings of Chuang Tzu (Books I – XVII)* (trans. James Legge). (1962). New York: Dover Publications.

30. *The Texts of Taoism Part 2: The Writings of Chuang Tzu (Books XVIII – XXXIII), The T'ai Shang Tractateof Actions and Their Retributions* (trans. James Legge). (1962). New York: Dover Publications.

31. Вељачић, Ч. (1978). *Размеђа азијске филозофије 1*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер.

32. Вељачић, Ч. (1978). *Размеђа азијске филозофије 2*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер.

33. Watts, A. (1981). *Tao: The Watercourse Way*. London: Penguin Books.

34. Watts, A. (1999). *The Philosophies of Asia*. Clarendon: Tuttle Publishing.

4. циљеви истраживања

Примарни циљ предложене тезе јесте да анализом дела Урсуле Ле Гвин и даоистичке филозофије јасно покаже везу између основних принципа даоизма (једноставности, природности, слободе и неизрецивости) и њеног стваралаштва.

Основна хипотеза коју истраживање треба да потврди јесте да је стваралаштво Урсуле Ле Гвин дубоко укорењено у основним принципима кинеске филозофије, посебно даоизма. У оквиру тога издвајају се следеће претпоставке на којима се темељи ово истраживање:

- научна фантастика је жанр изузетно погодан за исказивање даоистичких идеја. Филозофија уметности старе Кине чврсто је стајала на становишту да уметност представља стварање новог света, да се било каква врста подражавања постојећег света никако не може сматрати уметношћу, те да су такви покушаји јалови и достојни презира. Научна фантастика подразумева сасвим буквално и недвосмислено стварање нових светова;

- постоји јасно уочљив утицај даоизма у дијахронијском развоју Хаинског циклуса. Из романа у роман примећује се смиривање и поједностављивање тока фабуле. Екумена, заједница светова, све се више приближава идеалној власти по Лао Цеу;

- динамика развоја фабуле и ликова у појединачним романима утемељена је у принципима кинеске филозофије. Приповедни ток у свим романима и приповеткама који се анализирају може се представити као пут којим главни јунак иде, а који води у два правца: ка заједници и натраг ка себи. Током овог пута и радња и ликови крећу се ка све већој једноставности, спонтаности и слободи;

- постоји директна повезаност схватања слободе и анархизма у делу Урсуле Ле Гвин са идејама Лао Цеа. Даоистичке идеје доследно примењене на друштво резултирају у племенитом анархизму као најузвишенијем виду друштвене слободе.

5. очекивани резултати

Очекује се да ће предложена студија кроз одабране примере и успостављање валидних аналогија, кроз јасан критички преглед и анализу, потврдити претходно наведене претпоставке и тиме расветлити један суштински аспект стваралаштва Урсуле Ле Гвин, чији опус у нашој критици није подробније разматран. Предложена студија могла би да послужи и као полазна тачка за даља истраживања и отварање нових перспектива за анализу дела Урсуле Ле Гвин која би обухватила и друге аспекте њеног стваралаштва, посебно њен критички однос према феноменима модерног друштва.

6. план рада

Оквирни план рада обухвата шест поглавља. У уводном поглављу ће се најпре у кратким цртама описати историјски развој даоистичке мисли, начин и облик у коме је даоизам дошао на Запад, као и његов утицај на западњачку мисао и уметност. Формативни период живота Урсуле Ле Гвин пада у време све веће популарности филозофије, религије и уметности Истока на Западу, те је утицај даоизма присутан у њеном животу од веома раног периода. Стога ће се даље изложити опсег утицаја кинеске мисли на ову списатељицу, аспекти њеног стваралаштва у којима је овај утицај најуочљивији, као и специфичности њеног дијалога са кинеском филозофијом. Она је, како ће се показати, усађена дубоко у темеље њеног уметничког израза: сам избор научне фантастике своје

исходиште има у императиву старокинеске теорије уметности по коме свет не треба одсликавати или пресликавати, већ сликати, стварати. Пратиће се и њен однос према мисли Лао Цеа: анализираће се њен превод *Књиге о Даоу и Деу* и указивати на његове идиосинкратичности, кључне одлике њеног схватања старокинеске филозофије, те на начине на које ће оне бити транспоноване у њено књижевно стваралаштво, што ће бити предмет средишњег дела рада.

Главни део рада обрађује четири темељна концепта даоистичке мисли и њихово уобличавање у делу Урсуле Ле Гвин. Њихов редослед проистекао је из Лао Цеовог виђења њиховог онтолошког значаја.

Друго поглавље обрађује једноставност, један од кључних појмова даоистичке филозофије и темељ даоистичке праксе. Стога је важно прецизно дефинисати значај, посебности и импликације кинеског схватања овог појма. У опусу Урсуле Ле Гвин овај се концепт може посматрати из више углова. Развој Хаинског циклуса романа, са сазревањем Урсуле Ле Гвин као ствараоца, креће се ка све већем поједностављењу и прочишћењу приповедне линије. У оквиру појединачних романа и приповедака, једноставност ће се анализирати из две перспективе. Прва је друштвена, где се уочава да се технолошки најнапреднија друштва враћају сведеном живљењу првобитних заједница. Друга перспектива је лична: једноставност је стање коме теже сви ликови који следе налоге своје унутрашње природе. Праћење унутрашње динамике у даоизму је уједно и праћење налога неба. У овом делу рада објасниће се тананост разлике коју Урсула Ле Гвин на трагу кинеске мисли прави између поједностављивања и деградирања или вулгаризације на сва три поменута нивоа.

Треће поглавље најпре објашњава Лао Цеово и Џуанг Цеово поимање природности као спонтаног и унутарње мотивисаног делања, делања „из празног“, а затим истражује његове појавне облике у делу Урсуле Ле Гвин. Истраживање се овде усредсређује на теме морала и љубави као нераскидиво везане са идеалом природности, како у даоизму тако и код Ле Гвинове. Овде се наглашава блискост погледа на свет Урсуле Ле Гвин и даоизма, која се огледа у бескомпромисном поверењу у појединца и његову способност да, ослободивши се стега културолошке условљености и дозволивши својој правој природи да просија у неусиљеном делању, начини аутентичан чин избора и иступи као биће које дела *из себе*, влада својим поступцима и иза њих стоји, и чији сваки поступак представља афирмацију субјекта и његове повезаности са космосом. Неусиљено, природно делање, флуидност и мекоћа су основа и друге значајне категорије у опусу Урсуле Ле Гвин –

љубави. Пратиће се начин на који она представља различите аспекте и врсте љубави као израза природне креативности човека.

Четврто поглавље биће посвећено разматрању слободе, једног од најподстицајнијих и најконтроверзнијих појмова у филозофији и књижевности. Оно ће започети подробним излагањем специфичности даоистичког схватања слободе. У овом систему мишљења, слобода је апсолутна, узвишена и племенита категорија која надилази морал, правила, сврховитост и одговорност, и која је израз бића далеко одмаклог на путу духовности. Урсула Ле Гвин у свом делу прави јасну разлику између друштвене и личне слободе, али су обе чврсто укорењене у даоистичком погледу на свет. Друштвена слобода се испољава као племенити анархизам, и експлицитно је тематизована у роману *Човек празних шака*. У анализи специфичности њене визије анархизма осврнућемо се на развој идеје анархизма и његову везу са даоистичком мишљу, и пратићемо ову нит у размишљањима о анархизму код Шелија, Гандија и других. Други аспект друштвене слободе је Лао Цеова идеја савршеног владара, који је неприметан. Јунаке Урсуле Ле Гвин карактерише беспоштедна борба за слободу. Поред борбе за слободу у заједници, слободу од различитих видова репресије, можда још значајнија борба одвија се у њима самима – борба за ослобађање себе од себе самог. Ово изразито субјективистичко схватање слободе иде даље од уобичајеног западњачког схватања личне слободе као политичке слободе. Превазилажење сопства као значајан топос кинеске мисли изводи нас из поља деловања у свету и уводи у унутрашњу динамику појединачног бића и у предмет претпоследњег поглавља – неизрецивост.

Потрагом за смислом у даоизму долази се до наглашене свести о немогућности изражавања најдубљих спознаја. Празнина као трансцендентно-иманентна коренска природа бића нужно остаје неизрецива, тајна. Жеља за сазнањем ствара огроман притисак у појединцу који се разрешава у имплозији ума сатераног у парадокс, апсурд, непојмљивост. Интуиција ослобођена самопревазилажењем ума уводи биће у место тајне – у празно. Та спознаја је неизрецива и не може се уобличити, али биће бива суштински преображено овим искуством. Све изрециво њоме бива измењено, али она сама остаје недоступна. После готово двадесет пет година паузе, Урсула Ле Гвин вратила се хаинском свету, и управо у свом последњем роману из овог циклуса, *Казивање*, истражује дијалектички однос између изрецивог и неизрецивог, пуног и празног, откривања и скривања. Ово поглавље фокусираће се на дубоке даоистичке корене система мишљења који је описан у овом роману и његову дуалистичку природу. Филозофско-религијска

пракса по имену „Казивање“ кроз непрестано раскошно приповедање указује на оно што стоји у његовом средишту, што омогућује да се оно уобличи и постоји у свету, а то је управо његова супротност – празно, мистериозно, недоступно, неизрециво.

У завршном, шестом поглављу биће изложено у којој мери стваралаштво Урсуле Ле Гвин одражава основне идеје даоизма и старокинеске филозофије. Закључак би требало да расветли на који начин је Урсула Ле Гвин као савремена списатељица у уметничкој форми исказала темељне концепте овог система мишљења, да сумира специфичности њеног дијалога са кинеском мишљу и укаже на могуће нове перспективе истраживања дела Урсуле Ле Гвин, посебно њеног критичког односа према феноменима модерног друштва.

7. методе истраживања

Истраживачке методе које ће бити коришћене у раду су методе дефинисања, дескрипције и компарације. Ове методе примењиваће се првенствено у уводном делу рада. Поред њих, у уводном делу ће бити присутан и метод компарације, пре свега приликом анализирања превода *Књиге о Даоу*. Употреба метода компарације, дефинисања и дескрипције није ограничена на уводни део рада, већ чини основ свих фаза истраживања. У средишњем делу рада приступиће се аналитичкој методи разматрања књижевног дела Урсуле Ле Гвин и оних аспеката даоизма и кинеске филозофије присутних у романима који су предмет истраживања. Феноменолошки метод, критичка теорија друштва, као и коришћење система кореспонденција и аналогија биће такође саставни део књижевне анализе. Метод синтезе у закључном делу рада треба да обједини ставове, идеје и становишта до којих се дошло применом аналитичких поступака у прва два дела истраживања.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу изложене и темељно образложене замисли кандидаткиње Артее Панајотовић да у раду **„Једноставност, природност, слобода и неизрецивост: даоизам у делу Урсуле Ле Гвин“** истражи утицај древне кинеске филозофије, а пре свега даоистичког схватања света и човека у њему, на опус америчке списатељке Урсуле Ле Гвин, Комисија закључује да ће кандидаткиња својим зналачким иницијалним сагледавањем проблема, правца истраживања и упућеношћу када је реч о одабиру релевантне литературе, својим истраживачким радом дати значајан допринос критичкој рецепцији прозе Ле Гвинове у нас. Имајући све ово у виду, Комисија је мишљења да ће предложена докторска дисертација кандидаткиње Артее Панајотовић бити вредан допринос изучавању савремене америчке научне фантастике и утопијске књижевности у нашој академској средини, као и разматрању значајног естетичког проблема уплива филозофије на књижевно дело.

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија је мишљења да је кандидаткиња **Артеа Панајотовић** подобна за израду докторске дисертације под називом **„Једноставност, природност, слобода и неизрецивост: даоизам у делу Урсуле Ле Гвин“.**

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области савремена америчка књижевност.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Новица Петровић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата **Артее Панајотовић** и предложене теме докторске дисертације

„Једноставност, природност, слобода и неизрецивост: даоизам у делу Урсуле Ле Гвин“,

а да за ментора именује др Новицу Петровића, доцента Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Новица Петровић, доцент
Филолошког факултета у Београду

2. др Радојка Вукчевић, редовни професор
Филолошког факултета у Београду

3. др Радосав Пушић, редовни професор
Филолошког факултета у Београду

4. др Томислав Павловић, доцент
Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу